

Kontakty z Mediami
i Informacja

Sąd Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 120/19
Luksemburg, 24 września 2019 r.

Wyrok w sprawie T-391/17
Rumunia / Komisja

Sąd Unii Europejskiej utrzymał w mocy decyzję Komisji w sprawie rejestracji propozycji europejskiej inicjatywy obywatelskiej „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe”

Propozycja wchodzi w zakres kompetencji Komisji, która wystarczająco uzasadniła swoją decyzję

Zgodnie z traktatem UE w ramach europejskiej inicjatywy europejskiej (zwanej dalej „EIO”) obywatele Unii w liczbie nie mniejszej niż milion, pochodzący z co najmniej jednej czwartej państw członkowskich, mogą podjąć inicjatywę zwrócenia się do Komisji o przedłożenie prawodawcy Unii wniosku o przyjęcie aktu prawnego w celu wprowadzenia w życie traktatów. Aby rozpocząć zbieranie wymaganej liczby podpisów, organizatorzy EIO powinni dokonać jej rejestracji w rejestrze Komisji, która bada przedmiot tej inicjatywy i jej cele. Komisja może odmówić rejestracji EIO między innymi w wypadku, gdy przedmiot tej inicjatywy nie wchodzi w sposób oczywisty w zakres kompetencji Komisji.

W dniu 15 lipca 2013 r. komitet obywatelski przedstawił Komisji Europejskiej propozycję EIO zatytułowaną „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe”. Celem tej inicjatywy było wezwanie Unii Europejskiej do polepszenia ochrony osób należących do mniejszości narodowych i językowych oraz wzmocnienia różnorodności kulturowej i językowej w Unii.

Decyzją z dnia 13 września 2013 r.¹, Komisja oddaliła wniosek o rejestrację propozycji EIO ze względu na to, że wykraczał on w sposób oczywisty poza jej kompetencje.

Organizatorzy europejskiej inicjatywy europejskiej zaskarżyli decyzję Komisji do Sądu Unii Europejskiej, który wyrokiem z dnia 3 lutego 2017 r.² stwierdził nieważność tejże decyzji ze względu na to, że uchybiła ona ciążącemu na Komisji obowiązkowi uzasadnienia.

W następstwie wyroku Sądu, decyzją z dnia 29 marca 2017 r.³ Komisja dokonała częściowej rejestracji rzeczzonej EIO (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”).

Rumunia wniosła do Sądu skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji. Rumunia twierdziła w szczególności, że Komisja popełniła błąd w ocenie, gdy uznała, że wnioski dotyczące aktów prawnych „nie wykraczały w sposób oczywisty poza” kompetencje Komisji w zakresie przedkładania wniosku dotyczącego aktu prawnego, oraz że decyzja Komisji nie została uzasadniona w sposób wystarczający.

W wydanym w dniu dzisiejszym wyroku **Sąd oddalił skargę wniesioną przez Rumunię przeciwko Komisji.**

¹ Decyzja Komisji C(2013) 5969 wersja ostateczna z dnia 13 września 2013 r. w sprawie odmowy rejestracji propozycji europejskiej inicjatywy obywatelskiej zatytułowanej „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe”.

² Wyrok *Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe* / Komisja, [T-646/13](#); zob. także [komunikat prasowy nr 10/17](#).

³ Decyzja Komisji (UE) z dnia 29 marca 2017 r. w sprawie propozycji inicjatywy obywateli zatytułowanej „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe” (Dz.U. 2007, L 92, s. 100).

Po pierwsze, w odniesieniu do zakresu kompetencji Komisji, Sąd przypomniiał, że EIO ma na celu w szczególności zachęcenie obywateli do udziału w życiu demokratycznym i zwiększenie dostępności Unii. W konsekwencji tylko w sytuacji, gdy propozycja EIO – w świetle jej przedmiotu i celów – wykracza w sposób oczywisty poza ramy kompetencji, na mocy których Komisja może przedstawić wniosek dotyczący aktu prawnego Unii, Komisja jest uprawniona do odmowy rejestracji tej propozycji na podstawie art. 4 ust. 2 lit. b) wskazanego rozporządzenia

W tym kontekście Komisja musiała dokonać pierwszego zbadania informacji, którymi dysponowała, w celu dokonania oceny, czy propozycja EIO nie wykraczała w sposób oczywisty poza jej kompetencje. Następnie, w przypadku rejestracji propozycji, należało dokonać pełniejszego badania.

Sąd stwierdził, że akty prawne, których dotyczyła propozycja EIO przyczyniają się, z jednej strony, do zapewnienia przestrzegania praw osób należących do mniejszości, co stanowi wartość Unii, a z drugiej strony do poszanowania i wspierania różnorodności kulturowej i językowej w Unii, co stanowi cel, do którego dąży Unia. W tym względzie Sąd zauważył, że wbrew twierdzeniom Rumunii, Komisja nie uznała w zaskarżonej decyzji ogólnej kompetencji Unii w tych dziedzinach, lecz jedynie, że owe wartości i cele Unii należy uwzględniać w ramach działań Unii w dziedzinach, których dotyczy propozycja EIO.

Sąd dodał, że skoro w dziedzinach kompetencji Unii Komisja jest upoważniona do przedkładania propozycji aktów prawnych uwzględniających wartości i cele będące przedmiotem propozycji EIO, to nic nie powinno stać na przeszkodzie przedstawianiu przez tę instytucję wniosków dotyczących konkretnych aktów, które – jak ma to miejsce w niniejszym przypadku – mają uzupełniać działania Unii w zakresie jej kompetencji, aby zapewnić poszanowanie wartości określonych w traktacie UE.

Sąd uznał również, że wbrew argumentacji Rumunii, poszczególne wnioski dotyczące odnośnych aktów prawnych mają przyczyniać się do realizacji celów ustanowionych w ramach działań Unii w danym zakresie kompetencji.

W tych okolicznościach **Sąd stwierdził, że propozycja EIO „nie wykraczała w sposób oczywisty poza” kompetencje Komisji.**

Po drugie, w odniesieniu do spoczywającego na Komisji obowiązku uzasadnienia, Sąd stwierdził, że Komisja przedstawiła w zaskarżonej decyzji okoliczności jej przyjęcia oraz że Rumunia była w stanie zbadać powody, na których opierała się zaskarżona decyzja.

Sąd zauważył wreszcie, że decyzja Komisji w sposób wystarczający wskazywała powody, na których opierała się częściowa rejestracja propozycji EIO, a mianowicie zachęcenie obywateli do udziału w życiu demokratycznym i zwiększenie dostępności Unii.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału w terminie dwóch miesięcy i dziesięciu dni od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Państwa członkowskie, instytucje unijne oraz jednostki mogą, pod pewnymi warunkami, wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zaradzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793